Stadskerk Nijmegen (OCP), 28 juli 2024, 6e zondag van de zomer;
voorganger: ds. Johan Dorst (PKN)

[1e lezing: Jesaja 63,7-14] (Nieuwe Bijbelvertaling)
7 Ik zal de liefde van de HEER gedenken
en zijn roemrijke daden bezingen:
alles wat de HEER voor ons heeft gedaan,
de goedheid die hij het volk van Israël bewees
in zijn ontferming en onbegrensde liefde.
8 Hij zei: 'Natuurlijk, het is mijn volk!
Mijn kinderen zijn te vertrouwen.'
Daarom wilde hij hun redder zijn.
9 In al hun nood was ook hijzelf in nood:
zij werden gered door de engel van zijn tegenwoordigheid.
In zijn liefde en mededogen heeft hij hen zelf verlost,
hij tilde hen op en heeft hen gedragen, alle jaren door.
10 Maar zij zijn in opstand gekomen
en hebben zijn heilige geest gekrenkt.
Daarom werd hij hun tot vijand
en bond hij de strijd met hen aan.
11 Toen dacht hij aan de dagen van weleer,
aan Mozes en zijn volk.
Waar is hij die zijn volk door de zee voerde,
waar zijn de herders van zijn kudde?
Waar is hij die hen bezielde
met zijn heilige geest?
12 Die Mozes terzijde stond met zijn luisterrijke arm,
die voor hen het water kliefde
om zich een eeuwige naam te verwerven?
13 Die hen door de diepte leidde
als paarden door de woestijn,
zonder dat ze struikelden,
14 als vee dat afdaalt naar het dal?
Het was de geest van de HEER die hun rust gaf.
Ja, u hebt zelf uw volk geleid
om u een luisterrijke naam te verwerven.

[Epistel: Efeziërs 3,14-21] (Nieuwe Bijbelvertaling)
4 Daarom buig ik mijn knieën voor de Vader, 15 die de vader is van elke gemeenschap in de hemelsferen en op aarde. 16 Moge hij vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen kracht en sterkte schenken door zijn Geest, 17 zodat door uw geloof Christus kan gaan wonen in uw

hart, en u geworteld en gegrondvest blijft in de liefde. 18 Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, 19 ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid.
20 Aan hem die door de kracht die in ons werkt bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij vragen of denken, 21 aan hem komt de eer toe, in de kerk en in Christus Jezus, tot in alle generaties, tot in alle eeuwigheid. Amen.

[Evangelie: Markus 6,45-52] (Nieuwe Bijbelvertaling)
45 Meteen daarna gelastte Jezus zijn leerlingen in de boot te stappen en alvast naar de overkant te varen, naar Betsaïda; intussen zou hijzelf de menigte wegsturen. 46 Nadat hij afscheid van de mensen had genomen, ging hij de berg op om er te bidden. 47 Bij het vallen van de avond was de boot midden op het meer, en hij was alleen aan land. 48 Toen hij zag dat de leerlingen door de hevige tegenwind maar nauwelijks vooruitkwamen, hoe hard ze ook roeiden, liep hij tegen het einde van de nacht over het meer naar hen toe, en hij wilde hen voorbijlopen. 49 Toen ze hem over het water zagen lopen, dachten ze dat hij een geestverschijning was en ze schreeuwden het uit. 50 Ze hadden hem allemaal gezien en raakten in paniek. Maar hij sprak hen meteen aan en zei: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang.' 51 Hij stapte bij hen in de boot en de wind ging liggen. Zijn leerlingen waren helemaal van hun stuk gebracht. 52 Ze waren niet tot inzicht gekomen door wat er met de broden was gebeurd, omdat ze hardleers waren.

[overweging:]
Onderweg in Pakistan voor een bergtocht over de Baltorogletjser naar de K2 reden we in 2006 met een busje van Islamabad naar het noorden over de Karakoram Highway. Hier was 2 jaar eerder, in 2004 een verwoestende aardbeving geweest. Nog overal zie je daarvan de sporen.

-Een winkeltje in vol bedrijf, maar de verdiepingen er boven liggen er als slappe pannenkoeken bovenop; ingestort, en daar hebben de mensen gewoond.
-Voor een wat officieel uitziend gebouwtje staan honderden mannen dicht op elkaar; het blijkt dat het de wekelijkse betaaldag is voor alle mensen, die in de opvangkampen zitten. Uit de grote voorraadtenten van de WFO (World Food Organisation) wordt voedsel uitgedeeld.
Een soort orde, die geen orde hoort te zijn.
Je bent toeschouwer in een drama en maakt er geen deel van uit, een machteloos en onwerkelijk gevoel: Wat kun je doen? We blijven dus toeschouwer.
Drie weken later komen we uit de bergen in een dorpje op 3000 meter. Hier was weliswaar geen aardbeving, maar het is een dorpje waar gebrek is aan van alles, met een hoge kindersterfte, een hoog percentage analfabeten, geen schoon drinkwater geen …..
Een van de dorpsoudsten die Engels spreekt vraagt ons om hulp en nu hebben we het gevoel wel iets te kunnen doen, dit is kleinschalig en te overzien.

Structureel zal het niets oplossen aan alle wereldproblemen, maar het haalt iets weg van je eigen machteloosheid.

Ik moet denken aan Jezus, die net dwars tegen de raad van zijn leerlingen in, de mensen niet wegstuurt, maar ze een maaltijd voor zet.
Vandaag lezen we echter: “Na de wonderbare spijziging gelastte hij zijn leerlingen in de boot te gaan……; intussen zou hijzelf de menigte wegsturen.”
Hij, Jezus stuurt de menigte weg hoewel Hij nog lang niet klaar is met al hun problemen.
En als je goed leest in de evangeliën valt op dat Hij structureel niet veel verandert. Hier en daar wordt er iemand genezen van melaatsheid, maar alle anderen blijven met hun lepra zitten. Een paar mensen worden uit de dood opgewekt, maar de dood heerst als altijd.
In het gedeelte uit Jesaja staat: “In al hun nood was ook Hijzelf in nood.”
Is God dan onmachtig? Blijkbaar!
Is Jezus niet in staat alles en iedereen te helen? Blijkbaar niet.
Ondanks de belofte van “Het beloofde land, overvloeiende van melk en honing”, bleef dat voor het volk een utopie. En onze wereld lijkt nog in de verste verte niet op het door Jezus zo veel besproken Koninkrijk.
Er zit dus een behoorlijke kloof tussen Gods voorstelling, zijn plannen en onze werkelijkheid. Het volk zag Gods daden, maar kon ze op de één of andere manier niet inpassen in het dagelijks leven. De leerlingen zagen dag aan dag de wonderen van Jezus, maar konden er geen vat op krijgen in hun gewone orde. Als ze vechten tegen de sterke tegenwind zijn ze allang weer het wonder van de maaltijd vergeten en schrikken ze van Jezus, die over het water naar de boot komt.

Daar ligt de crux van de geschiedenis met God en mens.
God handelt voortdurend vanuit zijn liefde, zoals Jesaja zegt, gericht op zijn toekomst.
De mens echter, wordt vaak zo in beslag genomen door het hier en nu, met al zijn obstakels, zijn gebrokenheid, zijn lief en leed, dat het perspectief verloren gaat.
Een ketting is nooit sterker dan de zwakste schakel en die zwakste schakel in de ketting van Gods plan is de mens. Gods toekomstplan zal niet sneller kunnen worden verwezenlijkt dan de mens, die vanuit liefde in die toekomst moet gaan geloven en die visie wil inpassen in zijn leven.
Zolang iedere daad van agressie met een wraakactie wordt beantwoord. Zolang we geen andere oplossing voor geschillen weten dan oorlog, zolang we een politiek steunen die uit is op eigenbelang, zolang zal God onmachtig lijken.
Wij hebben vaak genoeg aan ons eigen geluk, of ons eigen verdriet, onze overvloed of ons gemis. Jesaja leert een andere manier en Jezus leeft een andere weg voor. De gebrokenheid kan niet in één keer van de aarde verdwijnen, maar we kunnen wel de gebrokenheid die op onze weg komt proberen heel te maken. Dat kan onze eigen gebrokenheid zijn, maar ook die van de mens, die wij ontmoeten. Structureel zal dat niet zijn, maar iedere poging om heel te maken wat gebroken is, is een acte van geloof in Gods plannen. In het spoor van Jezus

volgde heelheid als bloemen in de woestijn. Hij zegt dat bij iedere daad die heelheid bewerkt het koninkrijk begint! In ons spoor mag dat ook zichtbaar worden. Het geeft de wereld meer kleur en het geeft ons eigen leven meer kleur. De bonte kleuren van het beloofde land, van het koninkrijk

Nu, 2024 en dus bijna 20 jaar later, heeft het dorp in Pakistan een school, schoon drinkwater en in de stad verderop, een eigen hostel voor de kinderen, jongens en meisjes!, die naar de middelbare school gaan. Structureel is er niets veranderd, maar voor dit dorp wel. Teken van heelheid, een kleine bloem in Gods nieuwe lusthof.
Amen.

Johan Dorst, j.dorst.jd@gmail.com